

Kirjallinen kysymys KK 143/2026 vp

Pekka Aittakumpu ps

Kirjallinen kysymys maallikkoelvyttäjien oikeudellisesta asemasta

Eduskunnan puhemiehelle

Sydänpysähdyspotilaan ennuste riippuu ratkaisevasti siitä, kuinka nopeasti elvytys ja sydäniskurin käyttö voidaan aloittaa. Suomessa erityisesti harvaan asutuilla alueilla ensihoidon vasteajat voivat kuitenkin olla pitkiä, mikä heikentää potilaiden selviytymismahdollisuuksia.

Useilla alueilla, kuten Keski-Suomessa, on otettu käyttöön vapaaehtoisuuteen perustuvia ensiapuryhmiä, niin sanottuja sydäniskuriryhmiä, joita hälytetään elottomien potilaiden avuksi ennen viranomaisensihoidon saapumista. Toiminnan tarkoituksena on lyhentää hoidon aloitusviivettä ja parantaa potilaiden ennustetta.

Maallikkoelvytys on sinänsä sallittua, ja sitä pidetään hoitosuosituksissa tärkeänä osana hoitoketjua. Nykyinen lainsäädäntö ei kuitenkaan selkeästi määrittele vapaaehtoisten järjestelmällistä hälyttämistä osaksi ensihoitojärjestelmää. Ensihoitopalvelu on säädetty viranomaisvastuulle, eikä vapaaehtoisten roolia hälytystehtävissä ole yksiselitteisesti määritelty.

Tämän seurauksena vapaaehtoinen ensivastetoiminta on jäänyt oikeudellisesti epäselvään tilaan, mikä vaikeuttaa toiminnan kehittämistä ja laajentamista sekä herättää kysymyksiä vastuista, potilasturvallisuudesta ja vakuutusturvasta.

Edellä olevan perusteella ja eduskunnan työjärjestyksen 27 §:ään viitaten esitän asianomaisen ministerin vastattavaksi seuraavan kysymyksen:

Katsooko hallitus, että vapaaehtoisten maallikkoelvyttäjien hälyttäminen osaksi ensihoitoketjua on nykyisen lainsäädännön puitteissa sallittua,

aikooko hallitus ryhtyä toimenpiteisiin lainsäädännön selkeyttämiseksi siten, että vapaaehtoisten ensivastetoiminta voidaan järjestää valtakunnallisesti turvallisesti ja yhdenmukaisesti ja

miten hallitus aikoo turvata harvaan asuttujen alueiden asukkaiden yhdenvertaiset mahdollisuudet saada nopeaa henkeä pelastavaa ensiapua?

Helsingissä 15.4.2026

Pekka Aittakumpu ps

Valmis
5.0